

STS de 13 de febrer de 2024, recurs 159/2023

Entitat obligada al pagament de la prestació per incapacitat temporal entre la data d'esgotament de la prestació i la qualificació com a incapacitat permanent (accés al text de la sentència)

La qüestió que es debat rau en determinar **a qui correspon abonar el subsidi d'incapacitat temporal (IT)**, derivat d'una malaltia comuna, **fins a la qualificació d'incapacitat permanent que es produeix més enllà de l'esgotament del termini de 545 dies.**

El TS recorda en aquesta matèria que l'entitat que assumís la protecció és la que ha de respondre de la IT, inclosa la situació de pròrroga i fins que es produeixi la qualificació de la incapacitat permanent, moment en què s'extingirà la IT (entre d'altres, SSTS de 6 de febrer del 2012, recurs 1995/2011 i d'1 de març del 2012, recurs 2265/2011).

En aquest sentit, la STS de 22 de maig de 2020 (recurs 4584/2017) assenyala que **"la responsabilitat del pagament de la prestació no depèn del manteniment de la relació de cotització cap al futur, sinó de la vigència d'aquest assegurances en el moment en què es va produir el fet causant. No s'abona la prestació perquè continui l'obligació de cotitzar en benefici de l'entitat asseguradora, sinó perquè en el seu moment es van percebre aquestes cotitzacions abans de l'actualització del risc. I, sens dubte, és contrari a la lògica de l'assegurament i als criteris d'equitat imputar a l'Institut Nacional de la Seguretat Social la responsabilitat d'una despesa per la qual no ha percebut les contraprestacions previstes legalment..."**.

Això implica, en definitiva, que en aquests casos **la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social ha de continuar abonant la prestació per IT fins al moment de la qualificació com a incapacitat permanent, malgrat hagi transcorregut el termini màxim de 545 dies.** Ni l'INSS ni l'ocupador del treballador en situació de baixa tenen cap obligació de pagament.